

LIF Tennis

1984-2009

Verdens bedste tennisklub – i dag og i fremtiden

LIF Tennis 1984-2009

■ I gennem mange af klubbens 25 leveår har det været debatteret, hvilken vej LIF Tennis skulle vælge: Skulle LIF Tennis være den hyggelige og sociale klub eller den konkurrencebetonede klub med vægt på ungdommen og talentdyrkelse? I dag præsenterer LIF Tennis sig vel nærmest som en socialt veltilpasset senior.

Klubbens årsrytme er stabil: der er standerhejsning, så banelukning og så juleturnering hver én gang om året – hvert år. Det er hyggeligt at deltage i fælles arrangementer, og det sociale aspekt står centralt heri. Julemiddagen efter juleturneringen er lige så traditionsrig og velbesøgt som, ja, turneringen. Og meget hyggelig.

Antallet af medlemmer i klubben er ikke overvældende, men set i forhold til andre klubbers medlemstal heller ikke påfaldende lavt. Klubbens økonomi er alt i alt, under disse omstændigheder, rimelig, og vi kan glæde os over, at vort materiale er velfungerende. Det er stort set altid til at komme til at spille, og det er muligt at komme til at spille

som single. 'Tirsdagsklubben' for damerne og 'lørdagsklubben' for herrerne gør det muligt at komme til at spille på kryds og tværs – også hvis man ikke har en fast makker. Herudover skabes der tit åbne grupper, hvor det også er muligt at deltage. Der arrangeres de nævnte sociale arrangementer.

Denne måde at være tennisklub på er helt legal – og set i lyset af tennis-sportens generelle udvikling de seneste år; den mulige. Men det skal naturligvis ikke afholde klubbens bestyrelse eller medlemmerne fra at have flere ambitioner på klubbens vegne. Eller fra at overveje, om ovenstående modstilling mellem hyggeklubben og konkurrenceklubben egentlig er reel nok eller måske

■ 25 års jubilæumsskrift for Lystrup Idrætsforening Tennis

Web: lystrup-if.dk/tennis

Omslagsfoto:
Caroline Iversen, 5 år, nyder tennisbanerne i aftensolen, foto venligst stillet til rådighed af Erik Eibye

Fotos i øvrigt:
Fra private arkiver

Redaktion:
Mogens Hjelm-Hansen
Nina Holm
Jytte Ruders
Peter Sørensen
Ole Vinther
Per Aabo

Redaktionsbistand,
billedscanning:
Søren Peter Sørensen

Layout:
Marianne Gulstad,
Publizon A/S
www.publizon.dk

Trykt hos Publizon A/S

Printed in Denmark 2009

■ Bestyrelsen anno 2009.

Fra venstre: Søren Peter Sørensen (næstformand), Karen Bille, Ib Bille (formand), Peter Sørensen, Kirsten Wind (suppleant) og Peter Baktoft (kasserer).

snarere falsk, fordi der kan være plads til begge slags klubber i klubben – bare der er ildsjæle nok til, at der kan lægges en indsats i det hele.

Vi vil gerne være flere medlemmer end vi er, og vi håber, at indsatsen omkring 25 års jubilæet vil gøre flere opmærksomme på, at der er en levende tennisklub i Lystrup. Vi vil gerne have en velfungerende ungdomsafdeling, hvor de unge møder op år efter år, således at der også kommer et konkurrencemoment ind i klubben for dem, der motiveres heraf. Og vi vil selvfølgelig også gerne have, at de unge rent faktisk

også fortsætter som seniorer på både motions- og konkurrenceplan.

Vi vil med andre ord gerne have nogle yngre medlemmer, som har den dynamik, der skal til for at udvikle klubben ind i fremtiden. I bestyrelsen vil vi gøre vores til at støtte en sådan udvikling. Vi vil f.eks. gerne styrke kommunikationen i klubben via hjemmesiden, som vi håber alle medlemmer vil bidrage til med stof og føle som deres, snarere end som 'klubbens'. Vi vil bakke op, at der arrangeres fælles ture til tennisarrangementer i ind- og udland.

I bestyrelsen har vi drøftet muligheden af et formaliseret samarbejde med HEI Tennis. På motionsplanen kunne der arrangeres "nærkampe" for seniorerne. For unge spillere vil det være attraktivt at blive en del af en større gruppe unge, og det vil være attraktivt for ungdomstrænerne at have et større 'materiale' at arbejde med. Den enkelte spiller vil bedre kunne matches med andre spillere efter f.eks. alder og niveau.

I bestyrelsen ser vi fortrøstningsfuldt frem mod klubbens næste 25 år. Vi er enige om, at LIF Tennis ganske sikkert også vil kunne holde 50

års jubilæum. Lad også dét blive et jubilæum i en klub præget af åbenhed, sportsmanship, sund konkurrencementalitet, et anerkendende forhold mellem 'menige medlemmer' og bestyrelse, vilje blandt alle til at give en hånd med hvor det behøves – og hygge!

God fornøjelse med jubilæumsskriftet – og en stor tak til forfatterne og til jubilæumsudvalget som helhed for det store arbejde i arkiverne!

Med venlig hilsen
På bestyrelsens vegne
Ib Bille
Formand

Ole Vinther

LIF Tennis 1984-1993

4

■ Ole Vinther, formand, og Erik Mouritzen, næstformand, besigtiger udgravningen til tennisbanerne i februar 1984.

LIF 50 år

■ I jubilæumsnummeret af LIF-NYT fra februar 1984 fejrede man LIF's 50 års jubilæum. Klubben blev altså stiftet i 1934, og klubbens hovedformand Gunnar Overvad kunne i bladet beskrive udviklingen fra landsbyklub til storklub. Men 1984 er også året, hvor den gamle jubilar blæser på al snak om alder og i stedet fritmodigt barsler med en ny "sportsbaby", der får navnet Tennisafdelingen.

Den havde været undervejs meget længere end de normale 9 måneder. Allerede i 1977 kontaktede LIF kommunen for at få reserveret "jordknolden" syd for Lystrup-Hallen til dette formål. I 1981 nedsatte

hovedbestyrelsen et tennisudvalg med henblik på at få etableret tennisbaner på det omtalte område. Udvalget kom af ukendte årsager ikke længere end til at få indhentet et par tilbud på etableringen af 4 grusbaner. Men ideen var født, og allerede i efteråret 1983 blev der igen nedsat et udvalg, som skulle få større succes med deres arbejde.

Byggeudvalg efterår 1983 til forår 1984

Byggeudvalget blev headhundet af hovedbestyrelsen og kom til at bestå af 5 mand, som alle spillede tennis i naboklubber. De var alle meget interesserede i at få en lokal tennisafdeling. Udvalget bestod af Erik Mouritzen, Bjarne Tougaard, Franz Bredvig, Ove Andersen og undertegnede Ole Vinther. Et bredt udvalg bestående af en skoleinspektør, en fra Realkredit Danmark, en ingeniør, en konsulent og en lærer. Det skulle vise sig at være et godt valg, idet kemien i udvalget fungerede godt, og man hurtigt opnåede nogle resultater.

Det første udvalget tog fat på, var en forbrugerundersøgelse. I Brugsen og de 4 lokale banker blev der opsat en kasse, hvor man med en slip fra LIF-NYT kunne tilkendegive, at man gerne ville være medlem af en ny tennisafdeling. 210 afleverede en slip! Et flot resultat og rigeligt til at udvalget kunne arbejde videre.

I løbet af vinteren fik vi søgt om byggetilladelse, indhentet tilbud på anlægningen af 4 grusbaner, søgt tipsmidlerne og DIF om tilskud til byggeriet og søgt de lokale banker om en lån til at finansiere resten med. Den lokale entreprenør Vagn Therkildsen kom med det billigste tilbud på 420.000 kr. ekskl. moms på anlægningen og Den Danske Bank med billigste lånetilbud på 473.000 kr. Hele anlægsudgiften blev anslået til små 600.000 kr. inkl. et skur med en overdækket terrasse. Så alt var klar til den stiftende generalforsamling 21. februar 1984, dagen efter at LIF fyldte 50 år.

■ Rådmand Thorkild Ibsen deltog i indvielsen af baneanlægget.

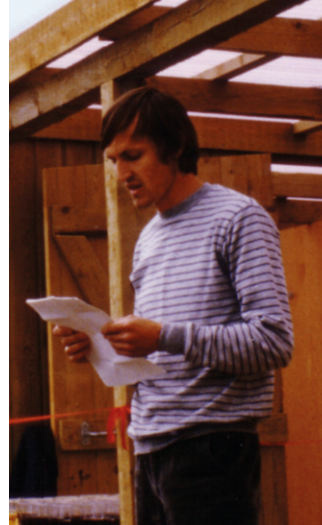
Stiftende generalforsamling 21. februar 1984

Så kom den store dag. Den stiftende generalforsamling blev holdt i kantinen på Elsted Skole. Formanden for hovedafdelingen Gunnar Overvad blev valgt til dirigent, og der var ca. 80 fremmødte, der bidrog med flere spørgsmål og indlæg og skabte en god debat. Det hele varede ca. 2 timer og endte med at udvalgets projekt blev vedtaget.

Udvalgets 5 medlemmer blev alle valgt til bestyrelsen og derudover valgtes yderligere 2 medlemmer og 2 suppleanter.

Bestyrelsen fik følgende sammensætning:

Formand: Ole Vinther, næstformand Erik Mouritzen, sekretær Bjarne Tougaard, kasserer Franz Bredvig, menige medlemmer Ove Andersen, Elisabeth Egeskov og Anders Maarbjerg og suppleanter Margit Sørensen og Anna-Lise Jung Pedersen.

■ tv.: Fremmødet ved indvielsen af baneanlægget var stort. Troels Egeskov Sørensen (8 år) i forgrunden (klubmester i 1991) lytter interesseret til formandens tale. I baggrunden ses Ove Andersen (med datter Tina), der var medstifter og medlem af den første bestyrelse.

■ th.: Ole Vinther holdt indvielsestalen (juni 1984) fra skuret på den lille høj ved bane 1. Skuret nedbrændte senere (2002/03).

1. sæson 1984

Den første sæson i tennisafdelingens historie blev imødeset med spænding. Mange ting skulle planlægges og først og fremmest skulle banerne blive færdige til tiden. Det blev de. Ca. midt i maj stod de færdige, og de mange nyindmeldte medlemmer kunne endelig tage banerne i brug. 4 gode grusbaner omkranset af volde, der dog ikke var beplantet endnu. Og vest for bane 1 oppe på knolden stod et træskur med en lille overdækket terrasse.

Måske lidt kummerlige forhold til klubliv, men efter en match i godt vejr en dejlig plet med godt udsyn over de 4 baner. Her skulle der blive holdt mange "3. halvlege" de følgende år. Når skuret lå så højt i forhold til banerne skyldes det, at de er gravet ned i forhold til terrænet. Oprindeligt ville tennisudvalget af hensyn til blæsten gerne have gravet banen yderligere en meter ned. Det måtte vi desværre opgive, da det ville koste yderligere 100.000 kr.

Derfor måtte spillerne i de første mange år undertiden døje med meget blæst på banerne, og mange tons grus forsvandt op i den blå luft og kom ned igen ved de nærmeste boligblokke. Herom senere.

Men blæst eller ej, medlemmerne strømmede til, og ved den officielle indvielse 16. juni kunne afdelingen allerede mønstre 350 medlemmer. Det var 100 flere end forventet og dermed var der allerede en venteliste. Indvielsen var med rådmanden for Fritids- og Kulturforvaltningen, Thorkild Ibsen, og den nyvalgte formand holdt sin første tale for afdelingen. Jeg var lidt nervøs, men det hjalp, da jeg så, hvor mange glade, forventningsfulde mennesker, der var mødt op.

Den nye bestyrelse blev præsenteret. De 5 fra tennisudvalget var ikke nogen overraskelse. De 2 sidste var håndplukkede af formanden. Elisabeth Egeskov som et oplagt emne til at styre ungdommen og bringe lidt kvindelighed ind i bestyrelsen. An-

ders Maarbjerg som en repræsentant for ungdomsspillerne. Og dem var der mange af. Allerede i første sæson kunne vi mønstre 150 juniorer under 18 år. Imponerende. Blandt alle de mange nye medlemmer var der mange nybegyndere. Det krævede instruktion for at de skulle vedblive med at spille tennis. Derfor var vi allerede i juni måned i gang med at instruere 128 medlemmer. Det gav sved på panden og ikke mindst kø ved reservationstavlen. Heldigvis havde vi været forudseende og lejet en bane 5 ved Høvej. Banen var ejet af en lokal tømmermester, Ivan Børresen, og han havde i flere år dyrket sin store interesse sammen med sin familie og en flok gode venner. Allerede inden vi fik bygget banerne ved Hallen, arrangerede Ivan Børresen og Per Aabo "Lystrup Open" på bane 5 for at stimulere interessen for tennissporten i Lystrup og dermed være med til at bane vejen for etableringen af tennisanlægget. De første par sæsoner fortsatte man med denne tradition og havde både klubturnering og "Lystrup Open".

Vi nåede også at have turneringshold den første sæson, 2 juniorhold og 3 seniorhold. Juniorholdene var Elisabeth fra bestyrelsen turneringsleder for. Der var ingen grænser for, hvad hun ville gøre for spillerne, når der blev spillet hjemmekamp. Ved en af disse lejligheder blev hun set midt om natten bage boller til spillerne, for blot efter kampene at få at vide, at de hellere ville have haft en ekstra sodavand. Så allerede dengang var ungdommen lidt forvænt.

Man nåede også af afholde de første klubmesterskaber. De faldt næsten sammen med "Lystrup Open", hvilket gav alt for meget pres på banerne. Resultaterne fra den første klubturnering kan jeg ikke finde. Én kamp kan jeg dog nemt huske resultatet fra, nemlig at undertegnede blev en overraskende vinder af herresingle. Det er nok ikke det flotte spil, kampen vil blive husket for, men nærmere at min ketcher sprang under kampen, hvorefter jeg til de få tilskueres forbløffelse

måtte fortsætte med konens gamle træketcher!

Sæsonen skulle afsluttes med en klubfest i oktober, men den blev aflyst på grund af for få tilmeldte. Vistnok fordi den blev annonceret for sent. Derimod afsluttede bestyrelsen årets travle arbejde med en bestyrelsesfest, der blev holdt under private former. Det var en stor succes, og det skulle blive en god tradition i årene fremover og virkelig være med til at gavne sammenholdet og den gode stemning i bestyrelsen. Og her snakker vi ikke kun om de 7 medlemmer af bestyrelsen, men også de 2 suppleanter, Margit Sørensen og Anna-Lise Jung Pedersen, som deltog i bestyrelsesarbejdet på lige fod med os andre. Det skulle vise sig at være en god idé, da de blev nogle af de bærende kræfter i bestyrelsen i de kommende mange år.

2. sæson 1985

I den anden sæson glædede vi os til at skulle stabilisere os som ny afdeling i klubben. Vi håbede at det skulle blive lidt lettere at styre de mange medlemmer, at behovet for instruktion måske dalede lidt. Men der tog vi fejl. Der forsvandt 140 medlemmer og 140 kom til. Et godt billede af, at det er svært at komme i gang med at spille tennis. Så vi brugte stadig mange kræfter på at planlægge instruktion på mange niveauer. Heldigvis havde vi været forudseende og sendt 4 af vores juniorer på grundkursus i tennis gennem Nordjysk Tennis Union (NTU). Det fik vi stor glæde af i den daglige træning af juniorerne, så på dette område blev vi næsten selvforsynende.

På seniorplan tilmeldte vi for første gang et hold i serie 4 med Peter Sørensen som holdkaptajn, og de klarede sig så godt, at de allerede det første år sikrede oprykning til serie 3. Også vores hold i serie 5 vandt

deres række og blev også endelig vinder efter 2 kredskampe. Og for at gøre succesen komplet vandt også junior 2A deres række. Et flot sportsligt resultat for en ny klub.

Traditionen med både klubturnering og Lystrup Open fortsatte, dog ikke uden problemer. I klubturneringen flyttede for mange deltagere deres kampe, så der stod tomme baner, som andre medlemmer gerne ville have benyttet. Lystrup Open blev generet af, at en del af de tilmeldte ikke mødte op med det resultat, at turneringsplanen måtte

laves om. Man spillede i puljer, og det var faktisk en god idé.

Ud over disse to turneringer startede vi en ny tradition med lynturnering en lørdag eftermiddag med efterfølgende spisning på terrassen til langt ud på natten. Det blev en succes og i de følgende år en fast tradition 2 gange om året.

En ærgerlig begivenhed undgik vi ikke. Sidst på sæsonen i en tidlig efterårsstorm væltede vores hegn mod øst ved bane 4. Først og fremmest fordi vi ikke havde taget læ-

■ En tidlig bestyrelse, 1989 eller 1990. Fra venstre: Kjeld Christensen, Carsten Skovgaard Petersen, Else Nielsen, Henning Ruders, Lis Sejr, Ole Vinther (formand), Anna-Lise Jung Pedersen (sekretær) og Margit Sørensen (kasserer). Bemærk, at den nye hal endnu ikke var bygget.

nettet ned. Det kostede os en reparation på 8.000 kr. Alligevel kom vi ud af 1985 med 9.000 kr. i overskud og med en egenkapital på 57.000 kr. Derfor indhentede vi med henblik på sæsonen 86 et tilbud på automatisk vandingsanlæg. Det skulle vise sig at være en god idé, da blæsten stadig undertiden piskede gruset op om ørerne på spillerne.

I bestyrelsen skete der den ændring, at Ove Andersen flyttede fra byen, og suppleant Margit Sørensen indtrådte. Nyvalgt suppleant blev Carsten Ruders.

Sæsonen sluttede med klubbens første klubfest, som blev meget vellykket trods kun 25 deltagere.

3. sæson 1986

Sæsonen startede med en stor udskiftning i bestyrelsen ved generalforsamlingen i februar. 3 medlemmer af det "gamle" tennisudvalg udtrådte: Erik Mouritzen, Franz Bredvig og Bjarne Tougaard. Endvidere flyttede Anders Maarbjerg fra byen. Så tilbage fra det "gamle" tennisudvalg var derfor kun under tegnede. Men der kom nogle gode erstatninger. Elisabeth Egeskov blev ny næstformand, Margit Sørensens kasserer, Anna-Lise Jung Pedersen sekretær, Lis Sejr og Michael Nielsen menige medlemmer, og Henning Ruders og Mogens Sloth Knudsen suppleanter.

Sæsonen blev året, hvor vi stabiliserede os. Træningen, hold, klub og lynturneringerne forløb planmæssigt, men ikke uden mukken i krogene. Vores aktiviteter optog

efterhånden så meget tid på reservationstavlen, at det var svært for "almindelige" medlemmer at skaffe sig en bane. Derfor overvejede vi, om en del af træningen og turneringerne kunne henlægges til weekends.

1.-holdet i serie 4 var lige ved at rykke op. Vi havde 2 juniorhold, hvoraf det ene blev nr. 2 i sin pulje, men bag det gemte der sig store problemer med at stille hold til kampene, da mange af de unge mennesker dyrkede flere idrætsgrene.

Økonomisk forløb året næsten som planlagt, og man diskuterede, om det var nødvendigt at skaffe nogle sponsorer for at få råd til nye vindnet.

To ting irriterede medlemmerne i løbet af sæsonen. Den ene, at der var meget bløde baner i starten af sæsonen og den anden, at mange reservationsbrikker blev flyttet eller forsvandt. Det sidste gav virkelig meget surhed.

■ Lystrup vandt over Hasle på udebane og sikrede sig dermed oprykning til Serie 3 – klubbens første oprykning (turneringsmæssigt en historisk begivenhed). Fra venstre: Peter Sørensens (spillende holdkaptajn), Frank Calberg, Marianne Jørvad Petersen, Martin Broch Petersen, Bjarne Børresen, Sven Nielsen (nu formand for HEI Tennis) og Grethe Brønd.

4. sæson 1987

Vejrmæssigt blev 1987 en blandet fornøjelse. Bortset fra de første uger efter standerhejsningen forsvandt sommeren i blæst og regn. Når det alligevel lykkedes at finde mange timer med gode baner, skyldtes det, at vi havde søgt professionel hjælp til anlæggelsen af banerne og omhyggeligt plejet dem til daglig, og at vi ved hjælp af sponsorer havde investeret i nye vindnet.

Af nyheder kan nævnes, at klubturneringen blev afviklet i weekends for ikke at blokere de gode tider i hverdagene. Lystrup Open blev opgivet, da det var umuligt at finde en rimelig placering til den, og nok også fordi man følte, at det var en gentagelse af klubturneringen.

I holdturneringen klarede vi os hæderligt med en tredjeplads i serie 3. Til gengæld rykkede 2.-holdet også op i serie 3. Derudover havde vi den glæde, at vi for første gang fik udtaget 2 juniorer, Mads Egeskov og Frank Calberg, til kredstræning i Nordjysk Tennis Union. Det første resultat af vores målrettede arbejde med juniortræningen.

Det store samtaleemne i sæsonen var de nye planer om en ny hal og renovering af det gamle idrætscenter. Her så vi muligheder for indendørs tennis og nye klublokaler med balkon til tennis. Dog var vi lidt betænkelige med hensyn til økonomien, da vi stadig betalte 80.000 kr. i afdrag og renter på baneanlægget.

Heller ikke i 1987 undgik bestyrelsen ændringer. To rejste fra byen, nemlig Elisabeth Egeskov og Michael Nielsen, og endvidere udtrådte Carsten Ruders af bestyrelsen efter sæsonen.

5. sæson 1988

I bestyrelsen indtrådte de 2 suppleanter, Mogens Slot Knudsen blev ny næstformand og Henning Ruders menigt medlem, og den 3. nyvalgte blev Else Nielsen. Som 2 nye suppleanter indtrådte Carsten Skovgaard og Kjeld Christensen og som sædvanlig arbejdede de to suppleanter lige så meget som den øvrige bestyrelse.

1988 blev en god, almindelig sæson. Dog fortjener flere ting at blive fremhævet. Først og fremmest fik vi for første gang en individuel danmarksmester. Jytte Ruders vandt damesingle for veteraner i rækken 50 + og Frank Calberg nåede mstersfinalen i junior 1 i Slazenger Grand Prix i NTU (Nordjysk Tennis

Union). To flotte resultater. Jytte Ruders vandt i øvrigt klubmesterskabet i damesingle alle de 15 gange, hvor hun stillede op. Derudover bidrog hun til mange sejre på 1.-holdet i damesingle og i mixdouble. Så hver gang 1.-holdet spillede, var vi næsten sikre på 2 sejre på forhånd.

I holdturneringen var der derfor store forventninger til serie 3.-holdet. Et knebent nederlag til Hammel i foråret dæmpede imidlertid forventningerne, men et godt efterår gav en sikker 2.-plads i rækken, og da der skulle findes en ekstraordinær oprykker slog holdet til og vandt efter en spændende kamp over Risskov og rykkede dermed op i serie 2. Troede vi da. Efter at vi på behørig vis havde fejret oprykningen fik vi 5 måneder senere af NTU at vide, at vi alligevel ikke var rykket op pga. ekstraordinær nedrykning fra 3. division. En pinlig affære.

Medlemsmæssigt var vi stadig stabile. 380 medlemmer, heraf 140 juniorer. 25 på venteliste. Vi var stadig

begunstiget af tennisboomet. Men vi havde stadig for stort frafald. I 1988 fik vi 60 nye juniorer og 50 seniorer. Så et tilsvarende antal må være faldet fra. Og det til trods for, at vi havde god struktur på træningen.

Debatten om den nye hal og idrætscenter fortsatte. Anlægsbudgettet blev barberet med et par millioner og så nu mere realistisk ud, og undertegnede forsøgte at gøre sin indflydelse gældende, når snakken kom til belægningen i den nye hal.

6. sæson 1989

For første gang i klubbens historie kunne sæsonen planlægges med uændret bestyrelse. Det var faktisk helt rart, især i betragtning af, at afdelingen fik ekstra arbejdsopgaver i forbindelse med byggeriet af den nye hal og center. Planerne skred fremad og tennisafdelingen kunne så småt begynde at glæde sig til de kommende forbedrede klublokaler for medlemmerne. Men der var

■ En hyggestund på bane 5.
Per Aabo og Steffen Østergaard.

også grund til at glæde sig til muligheden for at spille indendørs tennis. Det var nemlig lykkedes med lidt hjælp fra vores tennisinteresse-rede repræsentant i forretningsudvalget, Steen Pedersen, at overbevise resten af LIF's afdelinger om, at belægningen i den nye hal skulle være en slags gummibelægning og dermed også egnet til tennis. Det nyder tennisafdelingen stadig glæde af i dag.

Vejrmæssigt var det et godt år, og der var gode baner takket være en grundig anlæggelse af Henning Ruders og undertegnede og en daglig vedligeholdelse ud over det sædvanlige af Jytte Ruders. Denne trio fortsatte i de kommende år, og det var med til at lette bestyrelsens arbejde betydeligt. Dels slap man for al den bøvl med at skaffe ny banemand og anlæggere hvert år og dels så gjorde rutinen, at banerne

blev bedre år for år, og der var derfor ingen daglig kritik af banerne.

Sportsligt blev årets resultater på det jævne idet 1.-holdet sluttede midt i rækken på en 3.plads. Til træningen var der som sædvanlig stor tilslutning, men hos seniormotionisterne var der en del utilfredshed med tilrettelæggelsen. Derfor opstod der planer om, at turnerings-spillerne skulle stå for denne grup-

pe i starten af næste sæson og gøre træningen mere intensiv ved at lægge den i de 3 første weekends.

Medlemsmæssigt måtte vi for første gang konstatere, at vi ikke havde helt fuldt hus. Ved slutningen af sæsonen manglede vi 20 medlemmer. Et fingerpeg om, at tennis-boomet havde toppet.

7. sæson 1990

Året blev skelsættende, idet den nye hal blev indviet den 3. november. Dermed fik nogle af vores medlemmer mulighed for at spille tennis hele året. Vi fik tilkæmpet os indendørstimer i den nye hal tirsdag og søndag aften og lørdag formiddag. Det var vi godt tilfredse med, men det var også velfortjent, idet tennisafdelingen havde været meget aktiv under byggeriet og indsamlingen af egenkapitalen på de 1,2 mio. kr. Og det blev ikke noget problem at udleje timerne. Der var hverken for mange eller for få, der ønskede dem.

Vores ønske om klublokale med balkon blev udskudt til næste sæson pga. dårlig økonomi i kommunen. Til gengæld stod det efterhånden klart, at vi selv skulle finansiere denne om- og tilbygning. Dette problem regnede vi med at klare ved at forhøje vores banklån fra anlæggelsen af banerne.

Sportsligt blev det igen en almindelig sæson uden op- og nedrykning, og træningen forløb planmæssigt. Det blev en succes, at turnerings-spillerne trænede seniormotionisterne intensivt i de første uger af sæsonen, og vi håbede dermed, at frafaldet for denne gruppe ville blive mindre i den kommende sæson.

Af øvrige aktiviteter kan nævnes, at der var 46 til en af vores hyggeturneringer og vedr. nyanskaffelser, at vi fik 20.000 kr. i tilskud til en boldmaskine fra kommunen og spyttede selv 13.000 kr. oveni. Boldmaskinen skulle primært bruges til at udvide og udvikle træningen.

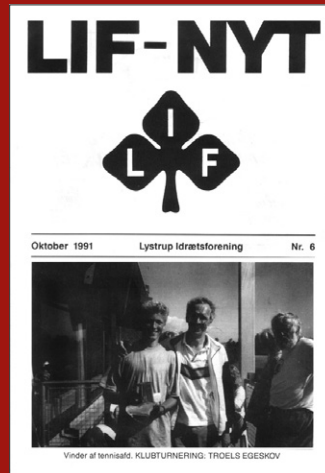
Økonomisk blev det et tilfredsstillende år med et lille overskud, så vores kapitalkonto voksede til ca. 61.000 kr. Men afdelingen blev også økonomisk godt styret af vores kasserer Margit Sørensen med en fast og grundig hånd, og det skulle hun forsætte med i mange år. Dette sammenholdt med at bestyrelsen altid budgetterede fornuftigt, be-

tød at tennisafdelingen aldrig kom i økonomiske vanskeligheder de første 10 år.

I bestyrelsen skete der den ændring, at Mogens Slot Knudsen, der i haludvalget havde udført et stort arbejde, ikke længere kunne afse tid til bestyrelsen og blev afløst på næstformandsposten af Kjeld Christensen. Ny suppleant blev meget passende Mogens kone, Terry Knudsen. Også Else Nielsen udtrådte og nyvalgt menigt medlem af bestyrelsen blev Svend Erik Jørgensen.

8. sæson 1991

Året vil først og fremmest blive husket for, at vi fik vores nye klublokale med et lille køkken til og en dejlig, udvendig terrasse. Desværre blev det først helt færdigt sidst på sæsonen, og da vi ikke i første omgang flyttede reservationstavlen med, kneb det med at få den nye terrasse brugt undtagen ved turneringer. Det blev der rådet bod for i efterfølgende sæson.

■ 15-årige Troels Egeskov Sørensen blev yngste klubmester nogensinde i 1991. Han vandt over John Frost i en spændende og velspillet finale med 6-3, 1-6, 6-3.

Det blev året, hvor der blev indført 2 nye aktiviteter, hvoraf den ene stadig består, nemlig lørdagsklubben. Trods det meget tidlige tidspunkt, dengang kl. 7-9, var der pæn tilslutning, dog udelukkende mænd. Den anden nyskabelse blev en puljeturnering, der blev spillet i løbet af hele sæsonen. Jeg kan ikke huske, hvor mange år den holdt. Der var mange deltagere, men det betød nok lidt færre deltagere til klubturneringen. Til gengæld var det en ny aktivitet, hvor man spillede på egne numre og derfor ikke krævede nye reservationer.

Også træningsmæssigt var der en nyskabelse. Noget af den foregik indendørs med den nye boldmatskine og blokerede derfor ikke tiden udendørs.

9. sæson 1992

Til standerhejsningen var vores klublokale med et lille køkken endelig færdigt. Dermed kunne vi også tage vores nye reservationssystem

i brug. I alle årene havde vi haft bøvvl med, at reservationsskiltene blev flyttet eller fjernet af ”drillenisser”. Meget irriterende. Derfor havde vi nu lavet en ny tavle med hænge-låse. Det fungerede, og vi troede, at nu havde vi fundet den ultimative løsning. Men som I alle ved, holdt den profeti ikke så mange år, idet vi jo p.t. kan reservere over nettet.

Medlemstallet fortsatte med at dale, og vi var efterhånden nede på godt 300 medlemmer. For at give tennissporten og afdelingen mere PR uddelte vi foldere i de nye beboelsesområder og lavede aktivitetsdage med opvisningskampe og gratis træning. Endvidere startede vi med at tilbyde minitennis indendørs på Elsted Skole.

Det sidste gav 13 nye juniormedlemmer og håb om, at de også ville melde sig til, når udendørssæsonen startede.

Vores gode traditionelle aktiviteter, hyggeturnering, puljeturnering,

klubturnering og lørdagsklub fortsatte, og endnu én opstod, nemlig en juleturnering i minitennis med efterfølgende spisning for indendørsspillerne. Denne turnering har været en tradition lige siden, men er i dag blevet et tilbud til alle medlemmerne.

I bestyrelsen var vi inde i en stabil periode, idet der ingen udskiftning var i bestyrelsen i de tre sæsoner 1991-1993. Det var udtryk for, at bestyrelsen fungerede rigtig godt, aftalerne blev overholdt, og der var en god stemning, hvad man især kunne iagttage ved bestyrelsesfesterne.

10. sæson 1993

Vejrmæssigt en blandet sæson med godt vejr i maj og lidt køligt og fugtigt resten af sæsonen. Men med kun godt 300 medlemmer var der pænt plads til, at man som regel kunne nå at spille to gange om ugen. Vi havde fået standset vores medlemstilbagegang, men havde

for få piger i ungdomsafdelingen. Kun 9 ud af 81 juniorer var piger. Derfor fortsatte vi med minitennis på Elsted Skole for at lokke flere piger i gang med tennis.

I vores hovedafdeling var der mange aktiviteter. Fødselsdagsbanko og arrangementer, der skulle støtte vores sponsoraftale med OK/Brugsen. Det gav merarbejde til tennisafdelingen, men også kroner i kassen. I alt 11.000 kr.

Det gav også kroner i kassen, at vi ansatte en ny banemand, vores tidligere juniorspiller og træner Mads Egeskov. Ved at ansætte ham som ”Ung i arbejde” fik vi 20.000 kr. i tilskud fra kommunen. Den nye banemand blev nødvendig, efter at vi i 4 år havde nydt godt af Jytte Ruders omhyggelige pleje af banerne.

Sportsligt endte serie 3 atter med at blive nr. 2, og vi fandt igen på en ny aktivitet og tradition, tirsdagsklub for damer. Den eksisterer endnu, selv om mange, især herrer har pro-

■ Randi og Ole Vinther ved afskeden med Ole som formand i 1994.

testeret over, at damer "gratis" kan disponere over banerne i den gode spilletid. Initiativet var oprindelig tænkt som et forsøg på at sørge for, at damer kunne finde nye spillepartnere og evt. få instruktion.

Økonomisk gik det rigtig godt. Sæsonen gav et overskud på 78.000 kr., bl.a. fordi vi fik et for sent udbetalt tilskud fra 91 og 92 fra kommunen på 40.000 kr., og dem havde vi ikke budgetteret med. Dermed nåede vi op på en egenkapital på 146.000 kr. Det var en dejlig stødpude at have i baghånden og sammenholdt med,

at vi kunne se frem til, at vores bankgæld vedr. anlægget af banerne og byggeriet af balkonen ville forsvinde om 3 år, gjorde det, at afdelingen økonomisk trygt kunne se fremtiden i møde.

Sæsonen blev så også efter 10 år det sidste år med undertegnede som formand. Det var ikke uden stolthed at jeg forlod formandsposten. Jeg efterlod en velfungerende klub med flotte faciliteter, god økonomi, masser af aktiviteter og et godt miljø. Desuden en meget velfungerende bestyrelse med bl.a. tre

meget erfarne medlemmer: næstformanden Kjeld Christensen, kasserer Margit Sørensen og sekretær Anna-Lise Jung Pedersen.

Det havde været 10 spændende og gode år fyldt med udfordringer og dejlige oplevelser. Det havde kostet tid og kræfter, men havde været det hele værd.

■ Henning Ruders og Per Aabo. Henning vandt – lige dén dag!

■ Glade præmiemodtagere. Conni Jørgensen, Kjeld Christensen og "Svenne" Jørgensen.

■ Ole Vinther og Susanne Iversen forklarer noget vigtigt: Så fat det dog!

■ Chris Jørgensen og Kjeld Christensen.

■ Jytte Ruders og Lis Sej. Mangeårige makkere og doublepar. Klubmestre mange gange.

■ Da trappen til balkonen vendte den forkerte vej!

■ Margit Sørensen og Kjeld Christensen.

LIF Tennis 1994-2009

■ De vigtigste ting i Lystrup Tennisklub blev skabt i Ole Vinthers formandsperiode. Ole formulerer det meget præcist og helt rigtigt: "Jeg efterlod en vel-fungerende klub med flotte faciliteter, god økonomi, masser af aktiviteter og et godt miljø." Opgaven efter Ole Vinther var at passe godt på klubben og naturligvis videreudvikle den.

Per Aabo 1994-1998

Forskellige formandsmuligheder blev diskuteret efter Ole Vinthers afgang. Det endte med, at Per Aabo sagde ja til at kandidere, og han

blev valgt til formand på generalforsamlingen den 14. marts 1994. Per havde et stort kendskab til idræt, bl.a. fra sit arbejde i kommunen, og han havde været med til at starte bane 5 på Høvej i 1981 og dér

afholde *Lystrup Open*. Ole Vinther havde besluttet helt at træde ud af bestyrelsen, fordi han syntes, at den nye formand skulle føle sig fri for den gamle formand.

■ Kampene følges koncentreret fra balkonen - august 2000.

Standerhejsningen afholdtes 30. april 1994, og klubbens 10-års jubilæum markeredes med morgenmad til de fremmødte. Per Aabo takkede Ole for hans store indsats for klubben og kunne i den forbindelse meddele, at Ole Vinther var udnævnt til klubbens første æresmedlem. Begrundelsen for hædersbevisningen var, at Ole var medstifter af klubben, hans 10 års formandskab samt Oles ekstraordinære indsats for klubben.

Per Aabos vision med LIF Tennis var fra begyndelsen, at klubben skulle være *Verdens Bedste Tennisklub*. Det skulle ifølge Per forstås som *kvalitet* på alle planer. Slagordet forsømte Per aldrig en lejlighed til at proklamere i de følgende år.

Per Aabo aflagde fem beretninger i sin formandstid. Den første beretning præsenterede han på generalforsamlingen 16. marts 1995, hvor han oplyste, at klubben havde 275 medlemmer og var godt på vej til at

være *Verdens Bedste Tennisklub*. Han nævnte dog også, at klubben havde haft 8 hold med i turneringen, og at de ikke havde klaret sig særlig godt.

På den næste generalforsamling, 13. marts 1996, oplyste formanden, at medlemstallet var steget til 300, hvilket svarede til 60 medlemmer pr. bane.

Per Aabo fortalte endvidere, at klubben selv havde gjort banerne i stand i 1995 med Steffen Øster-

gaard som primus motor, og at Søren Michaelsen havde været en udmærket banemand. Aabo understregede, at de fysiske rammer var væsentlige, når vi vil være VERDENS BEDSTE TENNISKLUB.

I året 1997 holdt tennisklubben to generalforsamlingen, én i marts og én i september. På generalforsamlingen 12. marts 1997 meddelte Aabo, at medlemstallet var 250, hvilket var en nedgang på 50. Formanden mente nu ikke, at det var

■ Forårssdag på balkonen.
Standerhejsning 2005.

slem i forhold til andre klubber, men sagde dog, at bestyrelsen hellere havde set en fremgang, så folk stod i kø eller på venteliste. Men det ville komme, *når* vi blev *Verdens Bedste Tennisklub*. Formanden oplyste desuden, at et "Åbent hus" arrangement skulle prøves igen, selv om det ikke havde været nogen succes ved tidligere lejligheder.

På sin fjerde generalforsamling, 17. september 1997, fastslog Per Aabo, at medlemstallet havde stabiliseret sig omkring 250 personer. Sportsligt var det gået fint i holdturneringen: Veteranerne blev nr. 1 og vandt Øst-kredsmesterskabet og U116 blev nr. 1 og U118A blev nr. 2. Kasserer Margit Hjort oplyste, at økonomien var fin, og man diskuterede derfor, hvad der skulle investeres i. Bl.a. drøftede man etableringen af en bane 5 ved det nuværende tennisanlæg.

Per Aabo havde i forvejen meddelt, at han ville trække sig som formand pga. helbredsproblemer. Hans beretning på generalforsamlingen 23.

september 1998 blev dermed hans femte og sidste.

Aabo fremhævede især:

- At DTF (Dansk Tennis Forbund) havde afholdt et mini-tennis-kursus for områdets skoler
- At Erik Vergo havde afholdt nogle særdeles vellykkede træningssamlinger
- At de to ungdomstrænere Chris og Søren var blevet Øst-kredsmestre i U21
- At klubfesten igen var en "bragende succes".

Endvidere nævnte Aabo, at medlemstallet var 225, hvilket var en lille tilbagegang. "Den ønsker vi naturligvis at ændre til fremgang næste år", lovede Per Aabo. Til slut takkede den afgangende formand alle, der havde været med til, at gøre vores gode tennisklub bedre.

Lykkedes det for Per Aabo at skabe *Verdens Bedste Tennisklub*? Ikke turneringsmæssigt, men på alle andre områder – især det sociale.

Palle Rasmussen 1998-2000

Da Per Aabo trak sig som formand, skulle der findes en ny formand. Ole Vinther, klubbens første formand, mente, at Palle Rasmussen ville være en velegnet formand. Palle havde været formand for LIF og var kåret som *Lystrup-Borger*. Det lykkedes for Ole at overtale Palle til at kandidere til formandsposten ved at love ham selv at træde ind i bestyrelsen og støtte ham.

Palle Rasmussen, der havde været næstformand siden 1997, blev valgt til formand på generalforsamlingen 23. september 1998. Per Aabo blev næstformand, foreløbigt for et år, og Ole Vinther blev sekretær. Der var således tre meget "tunge" medlemmer i den bestyrelse, der tog over i året 1998.

Palle Rasmussen præsenterede en detaljeret og højst interessant beretning på generalforsamlingen det følgende år (gf (generalforsam-

lingsreferat) 29.9.99): Medlemstallet var faldet til 201 fra 229 i 1998, og Palle forklarede det således: "Nedgangen på landsplan viste sig dermed også hos os", og han fortsatte: "Det er en ringe trøst, at andre klubber har haft en langt større nedgang." Til gengæld kunne han sige om det sociale liv i klubben, at det var blevet "bedre og bedre gennem årene, og at det er gået fint i 1999."

Palle fortalte dernæst om en virkelig nyskabelse, nemlig et fuldautomatisk vandingsanlæg. Han fortalte, at klubben havde vandet to gange i døgnet, og han kom med den ret interessante oplysning, at hvis der faldt mere end 6 mm regn, slog systemet selv fra! Etableringen af automatisk vanding havde to formål: (1) Undgå at gruset fløj over til naboerne og (2) Gøre banerne bedre ved at de altid var gennemvandede.

Palle berettede endvidere, at begynderne havde fået træning, og

at fremmødet var "flot – og at det var en succes". Ligeledes havde formanden stor ros til træneren Erik Eiby, der havde trænet seriespillerne og nybegynderne. Palle fremhævede, at det var Eriks fortjeneste, at LIF Tennis var kommet på nettet og nu havde sin egen web-side ("webben").

Formanden takkede også Bent Hansen, fordi han dygtigt og samvittighedsfuldt havde håndteret lørdagstennis. Bent havde indført et system (gule kort med bane-numre), hvorefter spillerne byttede makkere, når Bent fløjtede efter ca. 30 minutters spilletid. Mht. til deltagerantal havde der været rekord i 1999: 20 deltagere. Om lørdagstennis konkluderede Palle: "Det har fungeret mere end godt. Kombinationen af at spille tennis og hygge sig bagefter er god".

Formanden nævnte også, at det turneringsmæssigt havde været en god sæson, og at 1.-holdet forblev i serie 2. Klubfesten havde bare væ-

ret "alletiders" med hele 38 deltagere.

Kasserer Margit Hjort konstaterede, at økonomien havde været OK i 1999 med et lille underskud, hvilket skyldtes investeringen i det automatiske vandingsanlæg. Margit mente i øvrigt, at tilbagegangen i medlemstallet primært skyldtes frafald af unge.

Til slut takkede Palle Rasmussen Ole Vinther, der ikke ønskede at fortsætte i bestyrelsen, fordi han flyttede til Risskov. Margit ønskede også at træde ud af bestyrelsen, og Palle takkede hende for hendes store indsats som kasserer i 14 år, og Margit udnævntes til æresmedlem, klubbens andet æresmedlem.

På et bestyrelsesmøde den 31. maj 2000 måtte Palle imidlertid konstatere, at medlemssituationen ikke var for god. Der var 196 medlemmer, hvilket var en tilbagegang i forhold til året før. Alarmerende var det især, at der bare var fire junio-

rer! Heldigvis kunne Palle Rasmussen et par måneder senere meddele, at der nu var kommet tre voksne og to unge til, og at medlemstallet dermed var steget til 201 (bs (bestyrelsesmødereferat) 9.8.00).

Søren Michaelsen 2000-2004

Der var flere, der sagde nej til at blive formand efter Palle Rasmussen, men Søren Michaelsen sagde ja og blev valgt til formand som den yngste i klubbens historie (20 år). Det skete formelt på generalforsamlingen den 25. oktober 2000.

Per Aabo fortæller, at Søren var hans "protegé", og at han bl.a. havde haft ham med på et trænerkursus i Finland. I øvrigt havde Søren været nogle år i bestyrelsen, før han blev formand. Per Aabo fortsatte som næstformand.

Som nævnt var der ingen, der ville være formand efter Palle Rasmussen, men paradoksalt nok var der

flere, der meget gerne ville ind i bestyrelsen i året 2000. Om de to suppleantposter i bestyrelsen blev der således afholdt et sjældent og meget spændende kampvalg. Fire kandidater stillede op, og vinderne blev Paul Ølsgaard (20 stemmer) og Bent Hansen (19 stemmer). Efter den spændende og velbesøgte generalforsamling (knap 60 medlemmer) takkede den afgangende formand den mangeårige dirigent Freddy Mogensen for kompetent styring af forløbet.

Den 9-mandsstore bestyrelse fik denne sammensætning: Formand Søren Michaelsen, næstformand Per Aabo, kasserer Kirsten Kahr Ovesen, Nina Jensen (senere Holm), Svend E. Jørgensen ("Svenne"), Thorkild Jensen, Palle Rasmussen, Paul Ølsgaard og Bent Hansen (sekretær).

Som alle nye formænd ville Søren Michaelsen også gerne gøre en forskel, og han fik indført et reservationssystem (43.000 kr.), der gjorde det muligt at booke baner over

nettet/telefonen eller i klubben (bs 21.2.01). Desuden blev der købt en ny boldmaskine (Precenco til ca. 10.000 kr.), ligesom der byggedes et skur til den (bs 14.4.01).

I Søren Michaelsen formandstid lykkedes det endelig for LIF Tennis at få del i et egentligt klublokale (bs 16.5.01). Det ligger i forlængelse af den lille forhal bag balkonen – og et klublokale var en milepæl i klubbens historie.

På bestyrelsesmødet 15. august 2001 kunne en glad Søren oplyse,

at klubben nu havde 241 medlemmer. Heraf var der 50 ungdomsspillere – en enorm forøgelse af unge medlemmer. Hvad skyldtes det? Man kan selvfølgelig ikke udelukke, at en ung formand havde spillet en rolle, men det var nok snarere ungdomsudvalget, der havde skabt den imponerende fremgang. Søren roste da også Nina Holm, Susanne Iversen og Erik Eiby, der udgjorde ungdomsudvalget, på generalforsamlingen 3. oktober 2001. Han nævnte alle udvalgets gode initiativer: *påskearrangement* i hallen, *Blive hentet i SFO'en*, *Havde vi krudt*

■ Selv om det styrtregnede, var 60 friske medlemmer mødt frem for at høre den unge og populære formand Søren Michaelsens standerhejsningstale. Bemærk, at skuret ikke længere findes. Det nedbrændte ved årsskiftet 2002/2003.

og kugler i Hallen, *Fang din far og mor*, *Tennissommeskole* samt endelig afslutningsfesten med *biotur* og *pizza* i klublokalet. Endelig takkede Søren "Svenne" for mange års arbejde for klubben.

Ved nytårsskiftet 2002/03 nedbrændte skuret på den lille høj ved bane 1. Forsikringen udbetalte knap 55.000 kr. i erstatning (en "god brand"), og beløbet blev brugt til opførelsen af en trappe op til balkonen, der blev overdækket med glas.

Senere indførte Søren, at eksterne folk gjorde banerne klar om foråret (gf 17.9.03), og han introducerede gæstekort til 50 kr. (bs 12.5.04). Søren undersøgte tillige mulighederne for et klubhus på højen ved bane 1 samt lys på banerne. Ingen af delene blev dog til noget.

Turneringsholdene klarede sig godt i Sørens formandsperiode. Klubben havde et hold i serie 2, hvor niveauet er pænt højt, og som er den højeste række klubben har spillet i.

Økonomisk gik det også godt under Sørens ledelse, idet der for det meste var overskud, ligesom egenkapitalen var stor (ca. 290.000 kr. i 2003, gf 17.9.03).

Søren havde stor opbakning i klubben. Om standerhejsningen i april 2003 kunne man f.eks. læse i LIF-Nyt: "Standerhejsning i regnvej... Men trods vejrgudernes manglende velvilje var der mødt omkring 60 friske tennisspillere op for at høre formandens tale" (LIF Nyt, maj

2003). 60 deltagere til en standerhejsning var utvivlsomt rekord – og så endda i regnvej.

Søren måtte imidlertid i maj 2004 tage til efterretning, at medlemstallet var faldet dramatisk til bare 130, hvilket var og er det laveste medlemstal nogensinde i klubbens historie. Da der var omkring 40 ungdomsspillere, var det betydelige frafald først og fremmest sket hos de voksne (bs 12.5.04).

Jørgen Iversen 2004-2006

Jørgen Iversen blev valgt til ny formand på generalforsamlingen 29. september 2004. Han havde i forvejen tilkendegivet, at han kun ville gå ind i bestyrelsen, hvis han blev formand.

Klubbens økonomiske situation var god med en egenkapital på knap 300.000 kr., men klubben manglede medlemmer, hvorfor den nye bestyrelse forsøgte at skaffe nye.

Standerhejsning i regnvej...

Formandens tale blev afholdt som discount udgave på grund af vejret.

Og så gik Dannebrog til tops.

Banerne så ellers indbydende ud.

Trofaste medlemmer med paraplyer.

Bestyrelsen overvejede et såkaldt *familiekontingent* på 2.000 kr., men opgav ideen. Derimod vedtog bestyrelsen et forslag om trænere til nye medlemmer hele sommeren 2005 (bs 19.10.04). Ligeledes forsøgte bestyrelsen at lokke ældre til at spille tennis ("Gang i Ældre"), men der var nu kun én, der dukkede op (gf 21.9.05). Endelig blev der udgivet en folder midtvejs i sæsonen, hvilket gav nogle ekstra medlemmer (gf 21.9.05).

I Jørgen Iversens formandstid undersøgtes mulighederne atter for et klubhus på knolden ved bane 1 samt lys på to af banerne, men begge idéer blev opgivet, fordi de var for dyre at realisere.

Ellers gik det nogenlunde som altid med tirsdags- og lørdagstennis, hygge- og juleturneringer, deltagelse i holdturnering samt afvikling af klubmesterskaber.

Medlemstallet var på et tidspunkt i Jørgen Iversens formandstid oppe

på 173 medlemmer, men der var blot 146 medlemmer i 2006. Om økonomien hed det i bestyrelsesreferatet fra et møde 16. august 2006: "Økonomien ser ok ud – udgifterne har ikke oversteget indtægterne." Klubben undgik "røde tal" på bundlinien, og det skyldtes bl.a., at Jørgen Iversen havde skaffet 13.000 kr. i sponserpenge (bs 20.6.06).

Det mest spektakulære i Jørgen Iversens i formandstid var nok, da grill og pattegris pludselig brød i brand under et ellers meget vellykket grillarrangement i sommeren 2006. Efter to år som formand gik Jørgen Iversen af.

Ib Bille 2006 -

Der var ingen, der ville være formand efter Jørgen Iversen, men Ib Bille ofrede sig til slut og blev enstemmigt valgt (bs 7.11.06). Det var ikke nogen nem opgave, Bille gik ind til. "Alt var op ad bakke" som han selv siger. Der var især to store problemer, der hang sam-

men. Det ene var den drastiske tilbagegang i medlemstallet. Da Bille blev formand, var der 146 medlemmer i klubben, mens der f.eks. i Ole Vinthers formandsperiode på et tidspunkt havde været hele 380 medlemmer. Denne voldsomme medlemstilbagegang bevirkede, at klubbens økonomi kom under pres, hvilket var det andet hovedproblem. Mens der hidtil havde været overskud i klubben, begyndte de første underskud at komme. På den anden side var LIF Tennis forholdsvis velpolstret til at modstå de økonomiske vanskeligheder, da al gæld var afviklet og egenkapitalen pænt stor (242.500 kr. i 2008).

Medlemsproblemet betragtede Bille som meget alvorligt. Straks på det første bestyrelsesmøde efter hans valg til formand efterlyste han forslag, der kunne skaffe nye medlemmer. Som et første tiltag besluttede bestyrelsen at tilbyde nye voksne medlemmer kontingent til halv pris (bs 25.1.2007). Det hjalp desværre ikke, for bestyrelsen kon-

staterede nogle måneder senere, at medlemstallet var uændret (bs 14.5.07).

I foråret 2007 gav klubben Lystrup og Elsted Skole nogle prøvetimer, hvilket resulterede i 10-15 nye medlemmer (gf 25.9.07). Klubben tilbød endelig gratis prøvetimer til nye medlemmer.

I 2008 måtte bestyrelsen konstatere, at medlemstallet var faldet yderligere til 133 medlemmer (bs 23.6.08). Det lave medlemstal foranledigede et virkelig godt initiativ fra bestyrelsens side, idet den henvendte sig direkte til de ca. 50 medlemmer fra 2007, der ikke havde indmeldt sig i 2008, og spurgte dem om årsagen til den udeblevne tilmelding. Resultatet af undersøgelsen meddelte Ib Bille på generalforsamlingen samme år. Årsagen var ikke utilfredshed med klubben, men forhold som: makkeren var skadet eller flyttet, flytning fra Lystrup, manglende tid og andre fritidsaktiviteter (gf 25.9.08).

■ Klubbester

■ Standerhejsninger

■ Fra v. mod h. bl.a.: Søren, Kaj, Jørgen, Svenne, Mogens Hjelm-Hansen, Jytte, Palle, Birger, Freddy og Peter Sørensen. Siddende bl.a.: Nina, Marianne, Kirsten, Anna, Peter Baktoft og Lis Sejr.

■ Mogens Slot Knudsen og Kurt Gade Kristensen har udkæmpet mange hårde kampe.

■ Bl.a. Lars og Palle (formand 1998-2000) i forgrunden og Per, Karen og Nina bagest.

■ Bl.a. t.v. Ib Bille, i midten Svenne og t.h. Ib Lundquist og Per.

■ Hjælpende hænder ved sæsonstart. Hjælpsomheden har altid været stor blandt klubbens medlemmer.

■ Jørgen Iversen, formand 2004-2006.

■ Freddy Mogensen, mangeårig dirigent på generalforsamlingerne.

Selv om medlemsproblemet tog en del kræfter, var der alligevel overskud til nogle fornyelser. På spørgsmålet om de mest markante fornyelser i Ib Billes formandsperiode svarer Bille beskedent, at der ikke er sket "revolutionerende nyt" i hans tid. Det mest "revolutionerende nye" var opsættelsen af plastikglas ved enderne på balkonen, hvilket fjernede blæsten. Trappen op til balkonen var tidligere blevet flyttet til sin nuværende position, og Ib Bille sørgede for, at balkonen blev sikret mod tyve.

Klubben forsøgte med *søndagsmixdouble*, men det måtte opgives, da behovet ikke var tilstrækkeligt stort. Og Ib Bille tog sig selv af begyndertræningen i en periode (bs 21.11.07). Der er i Billes formandsperiode blevet annonceret og oplyst flittigt via flyer, nyhedsbreve, hjemmeside og LIF Nyt.

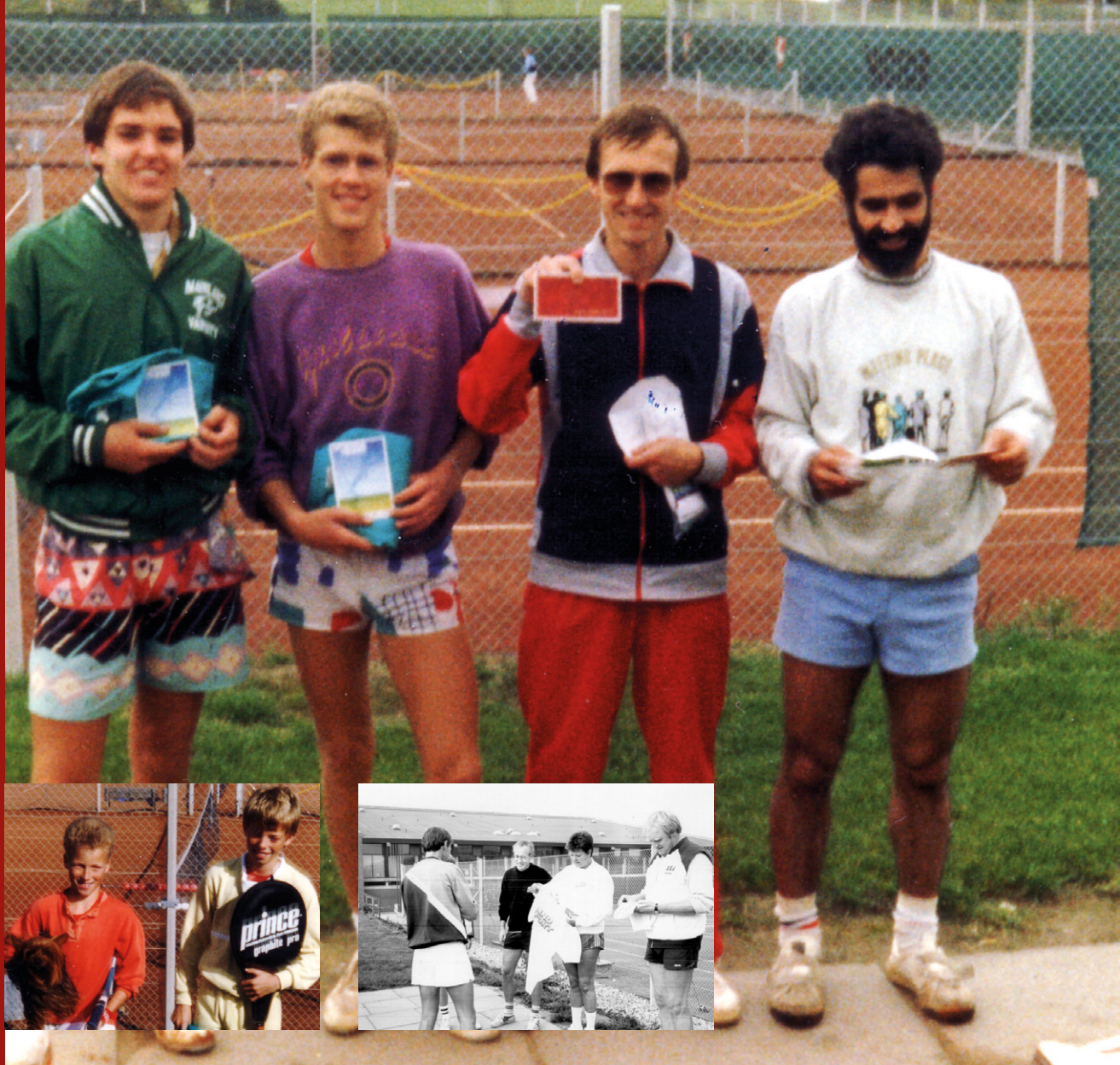
Selv om det ikke er lykkedes Ib Bille og bestyrelsen at skaffe flere medlemmer, og økonomien er noget

anstrengt, har klubben under Billes ledelse fungeret fint. Banerne har været gode og bookingsystemet fungerer effektivt. Tirdags- og lørdagstennis har fortsat kørt godt, ligesom hygge- og juleturneringerne har haft god tilslutning. Klubben er også fortsat deltager i holdturneringen, men der har ikke været afholdt klubturnering de sidste år. Endelig bør det nævnes, at klubben har haft en dygtig og sympatisk træner i Mik Hulgaard (juniorer og seniorer).

LIF-Tennis har 25 års jubilæum i år, og der er al mulig grund til at fejre denne begivenhed. Det er bestyrelsens ønske, at det ambitiøse jubilæumsarrangement med bl.a. en opvisningskamp mellem Kenneth Carlsen og Alan Rasmussen bliver til stor glæde for medlemmerne, samtidig med at jubilæet vil blive brugt til at profilere klubben – og dermed forhåbentlig skaffe mange nye medlemmer!

■ Frank Callberg, Mads Egeskov Sørensen, Ole Vinther og Daniel Cheret.

Daniel var en farverig franskmand, der ved hvert fejlslag skreg: "Merde et Bourbonnisi!". Frank og Mads vandt A-rækken i herredouble.

■ T.v.: Troels Egeskov Sørensen og Claus Sejr.

■ T.h.: Ole Vinther overrækker præmier til Kjeld Christensen og til Anna-Lise Jung Pedersen og hendes mand Steen.

